

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - ПЛОВДИВ

ОБЩИНА СОПОТ
ОБЩНСКИ СЪВЕТ
ВХОДЯЩ №: В-140/15
ДАТА: 03.11.2018г.

гр. Пловдив, ул. "Иван Вазов" № 20, тел. 032/261 065 е – mail: adminsad_pv@dir.bg

изх. № 4573
27.11.2018г.

ДО

ОБЩНСКИ СЪВЕТ – СОПОТ

АДМ № 1727/18 г., VII състав

гр.Сопот, бул. "Иван Вазов" № 34

/Моля, при отговор посочвайте горния номер/

ПРИЛОЖЕНО, изпращаме Ви заверен препис от влязло в сила Решение № 2233/05.11.2018г., постановено по адм. дело № 1727/2018г., по описа на Административен съд Пловдив, VII състав, като на осн. чл.194 от АПК същото следва да се обнародва, както е бил обнародван и оспореният акт.

ПРИЛОЖЕНИЕ: Съгласно текста.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

ЗЗЛД

ЗЗЛД

/ЯВОРКА ПЕТРОВА/

ЗЗЛД

СЕКРЕТАР:

/ПЕТРОВА /

ЯК/РП

Р Е Ш Е Н И Е

Номер 2233 Година 2018, 15.11 Град ПЛОВДИВ

В ИМЕТО НА НАРОДА

ПЛОВДИВСКИ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД, VII състав

на 03.10.2018 година

в публичното заседание в следния състав :

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЯВОР КОЛЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЯНКО АНГЕЛОВ
ВЕЛИЧКА ГЕОРГИЕВА

при секретаря СЪБИНА СТОЙКОВА и при присъствието на прокурора ТОДОР ПАВЛОВ, като разгледа докладваното от **СЪДИЯ ЯВОР КОЛЕВ** адм. дело номер 1727 по описа за 2018 година и като обсъди :

Производство пред първа инстанция.

Образувано е по протест на прокурор от Окръжна прокуратура - Пловдив против чл.5, чл.6 ал.1, т.6 б."е", чл.21 ал.4 и чл.22 ал.7 във връзка с чл.10 ал.1, т.1 и т.5 от Наредба за придобиване, притежаване, отглеждане на кучета – домашни любимци и овладяване популацията на безстопанствените кучета на територията на община Сопот/Наредбата/, приета с Решение №126, взето с Протокол №19/ 06.06.2013г. на Общински съвет – Сопот.

В протеста се навеждат доводи за незаконосъобразност на обжалваните разпоредби на чл.5, чл.6 ал.1, т.6 б."е", чл.21 ал.4 и чл.22 ал.7 във връзка с чл.10 ал.1, т.1 и т.5 от Наредбата и се иска тяхната отмяна. Претендират се сторените в производството разноски.

Ответникът по протеста – Общински съвет - Сопот не изразява становище по основателността на протеста.

Предмет на протестиране по настоящото дело са: чл.5, чл.6 ал.1 т.6 б."е", чл.21 ал.4 и чл.22 ал.7 във връзка с чл.10 ал.1, т.1 и т.5 от Наредба за придобиване, притежаване, отглеждане на кучета – домашни любимци и овладяване популацията на безстопанствените кучета на територията на община Сопот, приета с Решение №126, взето с Протокол № 19/06.06.2013 г. на Общински съвет – Сопот. Разпоредбата на чл.21 ал.2 от ЗМСМА регламентира като правомощие на Общинския съвет да приема правилници, наредби, инструкции, решения, декларации и обръщения.

В чл.7 ал.1 от Закона за нормативните актове е дефинирано понятието „Наредба“ като нормативен акт, който се издава за прилагане на отделни разпоредби или подразделения на нормативен акт от по-висока степен. Наредба за придобиване, притежаване, отглеждане на кучета – домашни любимци и овладяване популацията на безстопанствените кучета на територията на Община - Сопот, е такъв нормативен акт за организацията на местния орган, респ. такъв вид са и актовете, с които наредбата се изменя или допълва.

Оспорването или протестирането на акта по съдебен ред, съгласно чл.187 ал.1 от АПК не е обвързано с преклузивен срок, а предвид чл.186 ал.2 във връзка с чл.16 ал.1, т.1 от АПК, по отношение на прокурора подал протеста е налице активна процесуална легитимация. Предвид това протестът е процесуално ДОПУСТИМ.

С Решение № 126, взето с Протокол № 19/06.06.2013 г., на основание чл.21 ал.1, т.23 и ал.2 от ЗМСМА във връзка с чл.40 ал.5 от Закона за защита на животните /ЗЗЖ/ (действаща редакция, ДВ, бр.92 от 2011 г.), Общински съвет – Сопот е приел Наредба за придобиване, притежаване, отглеждане на кучета – домашни любимци и овладяване популацията на безстопанствените кучета на територията на общината. Приемането на процесната наредба е иницирано от кмета на общината, за което последният е изготвил докладна записка изх. № С-1620/09.05.2013г. до Общински съвет Сопот. Последвала е отмяна на Наредба за отглеждане и регистрация на кучета, приета с Решение №77, взето с Протокол №13/10.6.2004г., изменена с Решение №145, взето с Протокол №17/19.03.2009г. и приема на нова наредба – за придобиване, притежаване, отглеждане на кучета – домашни любимци и овладяване популацията на безстопанствените кучета на територията на Община Сопот.

Освен решението, протоколът, докладната записка и Наредбата, по делото са представени още: копие на регионален седмичен вестник, в който е публикувано решението на съвета; писмо изх. № И-167/12.06.2013 г. на Председателя на ОбС – Сопот до кмета на общината и до областния управител, в което са изпратени решенията на ОбС – Сопот; писмо вх. № С-1620/28.05.2013 г. на председателя на ПК „АПВ“ при община Сопот, с което се дава становище относно проекта за решение по докладната записка.

Протестиращият оспорва така приетата Наредба, в следните и части:

- в частта и по чл. 5, според която е забранена продажбата или дарение на куче на лица под 18-годишна възраст, без писмено съгласие на родител или настойник. Според протеста, визираната хипотеза е предмет на законодателна уредба в чл.11 ал.1 от ЗЗЖ, съгласно която не се разрешава продажба на животни на лица под 18-годишна възраст без съгласието на родител или настойник. Законовата норма е императивна, като урежда забрана за конкретно действие, съответно изключение. При стриктно тълкуване на разпоредбата местният орган на власт е правно неспособен да вземе различно решение и да поставя по-тежки условия от законоустановените спрямо формата на съгласие за неформалната сделка по придобиване на животно (куче);

- в частта ѝ по чл.6 ал.1, т.6 б.“е“, според която от заплащане на „такса за притежание на куче“ се освобождават собствениците на ловни кучета – удостоверено от собственика с представяне копие на заверен ловен билет. В протеста е посочено, че по силата на чл.116 ал.2 от ЗМДТ, от таксата се освобождават собствениците на кучета по чл.175 ал.2 от Закона за ветеринарномедицинската дейност, а именно: кучета на лица с увреждания; служебни кучета в организациите на бюджетна издръжка; кучета, използвани за опитни цели; кучета, използвани от БЧК; кастрирани кучета; кучета, които придружават или охраняват селскостопански животни, които се отглеждат в регистриран животновъден обект. Твърди се, че законовата норма е категорично въведена в обществен интерес и подлежи на тълкуване *stricto sensu*, тъй като е посветена на изключение, като под „изключение“ се има предвид нещо въвн от правилото, а правилото, според прокуратурата е, че такса се дължи при посочените по-горе текстове, поради което е недопустимо разширяването на приложното поле;

ЗЗЛД

- в частта по чл.21 ал.4 от Наредбата, според която въз основа на съставените актове за установени административни нарушения се издават наказателни постановления от кмета на община Сопот или упълномощени от него длъжностни лица. От страна на Окръжна прокуратура – Пловдив се твърди, че съгласно разпоредбата на чл.47 ал.2 от ЗАНН, кметовете на общини могат да възлагат правата си на наказващи органи на определени от тях длъжностни лица, когато това е предвидено в съответния закон, указ или ПМС. В случая, в специалните закони(чл.70 ал.3 ЗЗЖ и чл.472 ал.5 от ЗВД) отсъства възможност за делегиране на правомощие по налагане на административни наказания на други лица. Сред актовете, изброени в чл.47 ал.2 от ЗАНН не са включени наредбите на общинските съвети, което означава, че приемането от местния орган на власт на възможност за издаване на наказателни постановления от длъжностни лица, писмено упълномощени от кмета на общината, нарушава цитираното общо правило;

- в частта и по чл.22 ал.7 във връзка с чл.10 ал.1, т.1 и т.5, по отношение предвидената административнонаказателна отговорност за неспазване на описани задължения. Състави на административни нарушения, които могат да се отнесат към посочените хипотези на наредбата се откриват в разпоредбата на чл.426 от Закона за ветеринарномедицинската дейност (ЗВД), където е предвидена глоба в размер на 100 лв. Това означава, че местната наредба е в пряко противоречие с нормативна регламентация от по-висок ранг, поради което е в нарушение на предвидената компетентност.

Оспорването е съобщено, чрез публикуване на обявление в бр. 54/29.06.2018 г. на Държавен вестник и чрез поставяне на обявление в сградата на Административен съд - Пловдив. В хода на съдебното производство не са налице встъпили заедно с административния орган или присъединени към оспорването страни по смисъла на чл.189 ал.2 от АПК.

При така установеното от фактическа страна, съдът формира следните правни изводи.

Легална дефиниция на понятието нормативен административен акт е дадено в разпоредбата на чл.75 ал.1 от АПК. Правилото обявява за такъв, всеки подзаконов административен акт, който съдържа административноправни норми, отнася се за неопределен и неограничен брой адресати и има многократно правно действие.

Безспорно в случая е, атакуваната наредба, е нормативен административен акт, който се отнася за неопределен и неограничен брой адресати и има многократно правно действие.

Съгласно разпоредбата на чл.76 ал.3 от АПК, общинските съвети са овластени да издават подзаконови нормативни актове, поради което и следва да се приеме, че процесната наредба, чиито разпоредби се атакуват в настоящото производство, е акт на компетентен орган. Самата наредба е приета с решение, взето съобразно разпоредбите на чл.27 ал.2 и 3 от ЗМСМА по отношение на изискуемия кворум – при приемането ѝ, на гласуването са присъствали 12 общински съветници от общо 18, от които 12 са гласували „за“, няма против и въздържали се.

В конкретния случай, прокуратурата е подала протест срещу четири отделни разпоредби, а не срещу целия подзаконов нормативен акт. Процесните разпоредби са приети от компетентен орган и при спазване на законовия кворум и мнозинство съгласно чл.27 ал.2 и ал.3 от ЗМСМА (в приложимата редакция, ДВ, бр.69 от 2006 г.). Или иначе казано, не е налице и порок във формата.

Съдът обаче констатира, че са допуснати нарушения на разпоредбата на чл.26 ал.2 от Закона за нормативните актове (ред. ДВ, бр.46 от 12.06.2007 г.), приложима в настоящото производство по преpraщане от чл.80 от АПК, според която преди внасянето на проект на нормативен акт за издаване или приемане от компетентния орган съставителят на проекта го публикува на интернет страницата на съответната институция заедно с мотивите, съответно доклада, като на заинтересованите лица се предоставя най-малко 14-дневен срок за предложения и становища по проекта.

С Определение № 1215 от 15.06.2018 г. съдът е указал на административния орган, че носи доказателствена тежест за установяване изпълнението на предвидените от закона изисквания за приемане на ПНА в оспорената част, в това число и спазването на изискванията на чл.26 от ЗНА. От страна на ответника по делото единствено са представени: обявление на решението на ОбС – Сопот в регионален вестник, два броя решения № 116 и №128, взети с Протокол № 19/06.06.2013 г., Наредбата, становището на Председателя на ПК „АПВ“, докладната записка на кмета на общината и проект на Наредбата.

По делото, каза се по-горе, са представени документи, подробно посочени по-горе, които изцяло се припокриват с тези представени в хода на съдебното производство, и, които са свързани с приемането на новата наредба, и макар, в докладната записка на кмета на общината до ОбС – Сопот и в писмо до ОП – Пловдив изх. №И – 120/1 от 21.05.2018г., да е посочено, че наред с публикуването в местен вестник, решението е оповестено и на сайта на общ. Сопот, липсват каквито и да било доказателство в тази насока – разпечатка на интернет страницата на общината относно извършени публикации във връзка с проекти за изменение на нормативни актове и акт за постъпили/непостъпили възражения във връзка с публикувания проект на Наредба за придобиване, притежаване, отглеждане на кучета – домашни любимци и овладяване популацията на безстопанствени кучета на територията на община Сопот от 06.06.13г.

Нормата на чл.26 ал.2 ЗНА в приложимата редакция изрично поставя задължение на съставителя на проекта да го публикува на интернет страницата на дадената институция заедно с мотивите. На заинтересуваните лица се предоставя не по-малко от 14 дни срок за предложения и становища по проекта. Въпреки дадените от съда указания, от ответника не се представиха доказателства, че изискването на чл.26 ал.2 ЗНА е спазено. Ответникът не прояви процесуална активност да ангажира доказателства от интернет страницата на Община Сопот. Още повече, че извадката от интернет страницата на общината би следвало да е част от административната преписка по приемане на Наредбата, която с оглед безсрочността на оспорването на нормативните актове, би следвало да се съхранява у административния орган. Освен това, липсват мотиви към предложения проект.

За пълнота следва да се посочи, че целта на чл.26 ал.2 от ЗНА е, да се осигури възможност на заинтересуваните лица да упражнят своето право на участие в производството по подготовката на актовете, засягащи законните им интереси. Публикуването и разгласяването на проекта на акта представляват начинът, чрез който се проявява принципът за откритост и съгласуваност, съдържащ се в чл.26 ал.1 от ЗНА. Задължение да следи за спазване на цитирания принцип има органът, притежаващ правомощието да приеме или не, дадения проект. Дейността на органа следва да бъде съобразена също така с основните принципи на чл.4, 8 и 12 от АПК - за законност, равенство и достъпност, публичност и прозрачност. В тежест на административния орган е да до-

ЗЗЛД

каже, че при издаването на подзаконовия нормативен акт са спазени административнопроизводствените правила.

Отделно от посочените съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които представляват достатъчно основание за отмяната, съдът констатира и противоречие на текстовете с нормативни актове от по – висока степен.

Каза се предмет на настоящото съдебно производство са разпоредбите на чл.5, чл.6 ал.1, т.6 б.“е“, чл.21 ал.4 и чл.22 ал.7 във връзка с чл.10 ал.1, т.1 и т.5 от Наредбата.

Оспорените норми са материално незаконосъобразни, тъй като не намират основание в акт от по-висока степен, с който Общинският съвет да е оправомощен като орган на местното самоуправление да приеме подобни текстове. Съгласно чл.76 ал.3 от АПК и чл.8 от ЗНА подзаконовите нормативни актове, приемани от общинските съвети, следва да се основават на нормативните актове от по-висока степен при уреждането на обществени отношения от местно значение. Следователно, те трябва да третират същите, само и единствено в рамките на допустимите граници, определени от по-висшия нормативен акт, като детайлизират неговото приложение.

В случая, въведеното в разпоредбата на чл.5 от Наредбата изискване, придобиването на куче от лица под 18 години да се извършва единствено с писмено съгласие от родител или настойник е в несъответствие с разпоредбата на чл.11 ал.1 от Закона за защита на животните (ЗЗЖ), тълкуването на която налага извода, че неформалното съгласие на родител/настойник е достатъчно за продажба на животни на лица под 18 години. Така с Наредбата е въведено допълнително утежняващо условие за осъществяване на сделка, в сравнение със закона, т.е с Наредбата, в нарушение на чл.8 от ЗНА са преуредени обществени отношения, които са регламентирани от нормативен акт от по-висока степен.

На следващо място, разпоредбата на чл.6 ал.1 т.6 б.“е“ от наредбата предвижда, че от заплащане на „такса за притежаване на куче“ се освобождават собствениците на ловни кучета – удостоверено от собственика с представяне копие на заверен ловен билет.

Действително, към момента на издаване на Наредбата, текстът на чл.175 ал.2, т. 5 от ЗВМД (действаща редакция, ДВ, бр.87 от 2005г., в сила от 1.01.07г.) гласи: “освобождават се от такса собствениците на ловни кучета“.

Сега действащата разпоредба на чл.175 ал.2 от ЗВМД, (ДВ, бр. 17 от 2018г.), изчерпателно, в шест точки, ясно и недвусмислено регламентира хипотезите, в които собствениците на кучета се освобождават от заплащането на такса куче, т.е. в тази норма са посочени хипотезите, в които е въведено изключение от нормата на чл.175 ал.1 от ЗВД, съгласно която, за притежаване на куче ежегодно се заплаща такса по Закона за местните данъци и такси.

В тази връзка, за освобождаване на ловните кучета от заплащане на такса, Общинският съвет е създал в наредбата нова и неуредена в по-високите по степен нормативни актове. Съгласно чл.116 ал.2 от ЗМДТ, от такса се освобождават собствениците на кучета по чл.175 ал.2 от ЗВМД. Съгласно нормата на чл.175 ал.2, това са кучета на лица с увреждания; служебни кучета в организациите на бюджетна издръжка; кучета, използвани за опитни цели; кучета, използвани от Българския червен кръст; кастрирани кучета; кучета, които придружават или охраняват селскостопански животни, които се отглеждат в регистриран животновъден обект. Видно е, че нормата урежда изключенията, при кои-

то не се заплаща такса и тези изключения са лимитативно изброени. В тях обаче не се съдържа категорията на „ловни кучета“. В протеста нормата правилно е определена като императивна, при което е недопустимо разширяване на приложното и поле. Съдът споделя становището в протеста, поради което следва, ОБС по своя инициатива, да я приведе в съответствие със законодателството към настоящия момент.

На следващо място, съдът намира, че протестът на Окръжната прокуратура в Пловдив е основателен и по отношение разпоредбата на чл.21 ал.4 от Наредбата.

Съгласно разпоредбата на чл.47 ал.1 от ЗАНН административни наказания могат да налагат: а/ ръководителите на ведомствата и организациите и областните управители и кметовете на общините, на които е възложено да прилагат съответните нормативни актове или да контролират тяхното изпълнение; б/ длъжностните лица и органите, овластени от съответния закон или указ; в/ съдебните и прокурорските органи в предвидените от закон или указ случаи. Разпоредбата на чл.47 ал.2 от ЗАНН допуска възможността ръководителите по буква "а" да възлагат правата си на наказващи органи на определени от тях длъжностни лица, но, само когато това е предвидено в съответния закон, указ или постановление на Министерския съвет.

В случая, специалният закон по отношение на ЗАНН е ЗМСМА. В разпоредбата на чл.21 ал.2 от ЗМСМА е предвидено, че в изпълнение на правомощията си общинският съвет издава правилници, наредби, инструкции, решения, декларации и обръщения, а съгласно разпоредбата на чл.22 ал.5 от същия закон, при констатирани нарушения на тези наредби кметът на общината или негов заместник да издава наказателни постановления.

При анализа на разпоредбите на чл.21 ал.4 от Наредбата и чл.22 ал.5 от ЗМСМА настоящият съдебен състав констатира, че не е налице съответствие между двата текста - разпоредбата на подзаконовия нормативен акт недопустимо разширява кръга на лицата, които законовата норма определя като административнонаказващи органи. Законът предоставя такова правомощие само на кмета или негов заместник, а чрез израза "или упълномощено от него /кмета/ длъжностно лице" Наредбата допълва законодателното решение, като предвижда наказателни постановления да могат да се издават и от лица, извън посочените в закона. С протестирания текст от Наредбата е преуредено по различен начин обществено отношение, за което има ясна и точна регламентация в нормативен акт от по-висока степен. В случая специалният закон ЗМСМА, към който препраща разпоредбата на чл.47 ал.2 от ЗАНН, не предвижда никаква възможност за делегиране на правомощието на кмета на общината по налагане на административни наказания. Императивно в разпоредбата на чл.22 ал.5 от ЗМСМА са посочени лицата - административнонаказващи органи, които могат да налагат наказания за нарушения на наредбите - "наказателните постановления се издават от кмета на общината или от негов заместник". Следователно, разпоредбата на чл.21 ал.4 от наредбата, в частта "или упълномощени от него длъжностни лица" противоречи на приложимите материалноправни норми - чл.47 ал.2 ЗАНН и чл.22 ал.5 от ЗМСМА. Обсъжданата разпоредба е приета в нарушение на чл.8 от ЗНА и чл.76 ал.3 от АПК, поради което следва да бъде отменена като незаконосъобразна.

На следващо място, съгласно разпоредбата на чл.10 ал.1, т.1 от Наредбата, във връзка с която е направено оспорването, на обществени места собственикът на куче – домашен любимец е длъжен да взема мерки за предотвратя-

33ЛД

ване всяка проява на необоснована агресия на кучето и да не допуска ситуации, застрашаващи живота или здравето на хора и животни, а съгласно т.5 от същата разпоредба, всеки собственик на куче - домашен любимец е длъжен да взема мерки животните да не замърсяват обществените места, като почистват мястото след дефекация на животното. От своя страна, разпоредбата на чл.22 ал.7 от Наредбата указва, че на собственик на куче - домашен любимец, у нарушил разпоредбите на чл.10 ал.1 от настоящата наредба се налага глоба в размер от 100 до 250 лв.

В протеста се оспорва единствено санкционната норма на чл.22 ал.7 от наредбата. В чл.172 т.1 и т.2 от Закона за ветеринарномедициската дейност са регламентирани идентични състав на нарушение, като тези в разпоредбата на чл.10 ал.1 т.1 и т.5 от Наредбата, като в разпоредбата на чл.426 от закона, наказанието е глоба в размер на 100 лева. Това означава, че незаконосъобразно в наредбата е предвидено наказание глоба в размер от 100 до 250 лева, което е в противоречие с правна норма от по-висок ранг. Налага се изводът, че протестираната разпоредба на чл.22 ал.7 от Наредбата следва да бъде отменена като незаконосъобразна.

33ЛД
Между впрочем, само за яснота следва да се посочи, последно цитираните разпоредби, следва да бъдат преценени за съответствието им с норми от по-висок ранг, а именно, чл.177 ал.1, т.3 и чл.428 от ЗВМД. Първата разпоредба въвежда забрана да се извеждат кучета без повод, а агресивни кучета - и без намордник; втората норма предвижда при нарушаване на въведените забрани, нарушителят да се наказва с глоба в размер на 100 лева. По силата на чл.178 от ЗВМД, кметовете на общини, райони и кметства организират контрола за спазване изискванията по чл.172 т.1 и 2, чл.173 т.1 и чл.177 ал.1, т.3 и 4 от с. з. След като законът определя кметовете да организират контрола по спазване на изискванията на чл.177 ал.1, т.3 и е определил размерът на административното наказание, то регламентацията на чл.428 от ЗВМД следва да се прилага такава, каквато е, по аргумент на чл.472 ал.4 от с. з., тъй като същата определя, че нарушенията по чл.428, се установяват с актове, съставени от инспекторите от общините и районите, а ал.5 на нормата гласи, че наказателните постановления по ал.4 се издават от кметовете на общини и райони. Ето защо, в случая не е налице предвидената възможността по чл.2 ал.3 от ЗАНН, общинските съвети да определят съставите на нарушенията и наказанията за тях. Обществените отношения, свързани с противоправните деяния относно притежаването и отглеждането на кучета и тяхното санкциониране са уредени от ЗВМД, който е регулирал деянията, които представляват административни нарушения и е определил вида и размера на наказанията. Безспорно е, че противоправните деяния в Наредбата на ОбС - Сопот (протестираните такива) са в съответствие със закона, но е видно, че размерът на наказанието от 100 до 250 лева в Наредбата, не съответства на определения в закона размер от 100 лева за същите.

По изложените до тук съображения оспорените текстове на чл.5, чл.6 ал.1, т.6 б."е", чл.21 ал.4 и чл.22 ал.7 от Наредбата следва да бъдат отменени, като приети в противоречие с материалния закон и с неговата цел. Изцяло в този смисъл по отношение и на четирите оспорени разпоредби от Наредбата е константната съдебна практика на административните съдилища в Р. България и ВАС.

При посочения изход на спора, на основание чл.143 ал.1 от АПК, на протестиращия се дължат сторените разноски по производството, които се констатираха в размер на 20 лева за обявление в ДВ.

На основание чл.194 АПК настоящото съдебно решение следва да се обнародва от ответния орган, за негова сметка по начина, по който е бил обнародван и оспорения му акт.

Ето защо и поради мотивите, изложени по – горе ПЛОВДИВСКИЯТ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – VII състав :

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ разпоредбите на чл.5, чл.6 ал.1, т.6 б.“е”, чл.21 ал.4 и чл.22 ал.7 от Наредба за придобиване, притежаване, отглеждане на кучета – домашни любимци и овладяване популацията на безстопанствените кучета на територията на Община Сопот, приета с Решение №126, взето с Протокол №19/06.06.2013г. на Общински съвет – Сопот.

ОСЪЖДА Общински съвет - Сопот да заплати на Окръжна Прокуратура – Пловдив сумата от общо 20/двадесет/лева разноски по делото.

На основание чл.194 АПК настоящото съдебно решение, след изтичане сроковете за оспорването му, следва да се обнародва от Общински съвет – Сопот, за негова сметка по начина, по който е бил обнародван и оспорения му акт.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС на РБ в 14 – дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

ЗЗЛД

ЗЗЛД

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.

Act 499 / 06.06.2013